

Om remiss af denna motion till Stats-Utskottet får jag slutligen anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1878.

Adolf Helander.

N:o 67.

Af Herr **L. Torpadie:** *Om förändrad lydelse af 17 kap. 4 § Rättegångsbalken.*

Allmänna lagens stadgande uti 17 kap. 4 § Rättegångsbalken derom, att afläget boende vittne under vissa vilkor må få afhöras vid närmaste domstol, är visserligen till sin ordalydelse ej inskränkt endast till tvistemål, men i praxis har förhållandet icke desto mindre blifvit sådant, i följd hvaraf ett i brottmål åberopadt vittne, som vistas å ort, huru aflägsen som helst från den vid hvars domstol målet är anhängigt, måste infinna sig vid denna domstol, brottmålet må nu vara aldrig så ringa. Tydligt är, att en slik praxis, äfven om den må vara riktig och berättigad i gröfre brottmål, deremot blir, tillämpad jemväl i ringare sådana, hinderlig för lagskipningens skyndsamma gång samt besvärlig och kostsam för vittne och parter. Olägenheterna här af ökas i en tid sådan som vår, då, i följd af lättade kommunikationer, befolkningen är vida mera rörlig än fordom var fallet, under det att den ekonomiska ställningen inom den klass — arbetarens — hvilken de flesta vittnen i smärre brottmål, t. ex. fyllerier och slagsmål, vanligen tillhöra, nu lika litet som fordom tillåter, ja, ofta nog omöjliggör längre resor af dylik art.

På grund häraf vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta, att ofvan nämnda § i Rättegångs-balken skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Är något vittne fjerran, eller kan det för annan laga orsak ej komma till den domstol, der det nämndt och godkändt är; då skall i tvistemål och de brottmål, der genom laga ombudsman svaras må, vittnet, i begge parternes eller deras ombudsmäns närvaro, höras inför närmaste Rätt, der det vistas, i staden eller å landet, allt som det snarast ske kan. Är vittne sjukt; varde då hemma afhördt.»

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 26 Januari 1878.

Ludv. Torpadie.